

Dosarul nr. 2ra-1132/2021

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (jud. M. Bușuleac)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cherstiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Spataru împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la judecarea unei alte cauze civile și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Danilenco, și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 06 februarie 2020, Elena Spataru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în valoare totală de 7129,50 de lei și încasarea sumei de 40000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 27 septembrie 2016, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Danilenco cu privire la declararea valabilității actului juridic. Ulterior, la 05 iunie 2017, a depus cerere de modificare a acțiunii, solicitând restituirea de către pârâta Danilenco Elena a sumei de 7000 de euro, cu titlu de avans conform recipisei din 17 aprilie 2015.

A menționat că, prin hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoria Cahul, sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată depusă de Elena Spătaru împotriva Elenei Danilenco cu privire la restituirea sumei avansate și a fost admisă cererea reconvențională depusă de Elena Danilenco și Nicolae Buzdugan cu privire la declararea valabilității contractului de vânzare cumpărare din 17 aprilie 2015.

A indicat că, la 08 august 2018 a declarat apel împotriva hotărârii din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată și de respingerea a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Elena Spataru și a fost menținută hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

A mai menționat că, la 12 februarie 2019, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii principale și respingerea acțiunii reconvenționale.

Astfel, a relevat că, prin decizia din 22 mai 2019 a Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul său, a fost casată decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoria Cahul, sediul central, și a fost adoptată o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Elena Spătaru împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea sumei de avans. A fost dispusă încasarea de la Elena Danilenco în beneficiul Elenei Spătaru suma de 2975 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat la cererea de recurs.

A susținut că, a suportat cheltuieli de judecată în instanțele inferioare care nu au fost încasate conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, mai exact: taxa de stat în valoare de 4281 de lei achitată la 22 decembrie 2017, cheltuielile de asistență juridică în valoare de 2500 de lei, cheltuieli pentru solicitarea informațiilor cadastrale în sumă de 58,55 de lei, cheltuieli poștale în sumă de 7,50 lei, cheltuieli de transport – 14 călătorii a câte 18,20 de lei fiecare ($14 \cdot 18,20 = 254,8$ lei) în total 254,80 de lei și cheltuieli telefonice în sumă de 60 de lei.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Elena Spataru și a fost încasat de la Elena Danilenco în beneficiul Elenei Spataru suma de 4281,65 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat, suma de 2500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 58,55 de lei cu titlu de prezentarea probelor (informație cadastrală), suma de 7,50 lei cu titlu de cheltuieli pentru servicii poștale și suma de 254,80 de lei cheltuieli cu titlu de transport, iar în total suma de 7102,50 de lei. A fost respinsă acțiunea depusă de Elena Spataru împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în partea ce ține de suma de 60 de lei cu titlu de cheltuieli telefonice și 40000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, la 24 decembrie 2020 a declarat apel nemotivat și ulterior la 02 martie 2021, apel motivat împotriva hotărârii din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii formulate de Elena Spataru.

Prin decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fos respins apelul declarat de Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

Petru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art.82, art.90, art. 94 alin. (1), art. 96 alin.(1), (1¹) din Codul de procedură civilă, și a conchis că, prima instanță, fiind investită cu examinarea litigiului, a determinat definitiv toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului, corect a aplicat

normele materiale și procedurale raportului litigios, și obiectiv a apreciat probele prezentate de părți, iar soluția adoptată este întemeiată și legală.

Din circumstanțele de fapt a pricinii instanța de apel a reținut că, prin decizia din 22 mai 2019 a Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost casată decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoria Cahul, sediul central, pronunțate în cauza civilă la acțiunea depusă de Elena Spătaru împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea sumei și cererea reconvențională depusă de Elena Danilenco și Nicolae Buzdugan împotriva Elenei Spătaru cu privire la valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea sumei, și a fost adoptat o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Elena Spătaru, cu încasarea de la Elena Danilenco în beneficiul Elenei Spătaru a sumei de 7000 de euro cu titlu de avans și suma de 2975 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat, iar cererea reconvențională depusă de Elena Danilenco și Buzdugan Nicolae împotriva Elenei Spătaru cu privire la valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea sumei a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d.34-40)

La fel instanța de apel a stabilit că, în cadrul judecării cauzei civile sus menționate intimata Elena Spătaru a suportat cheltuieli, compuse din achitarea taxei de stat în sumă de 4281,65 de lei, ceia ce se confirmă prin bonul de plată din 22 decembrie 2017 (f.d.25), cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2500 de lei conform avizului de plată seria EZ nr. 251701 din 08 decembrie 2017 (f.d.26), cheltuieli pentru obținerea informații cadastrale în sumă de 58,55 de lei, ceia ce se confirmă prin bonul de plată nr. 1701817/11287 din 27 aprilie 2017 (f.d. 24), cheltuieli pentru servicii poștale în sumă de 7,50 lei conform bonului de plată din 25 martie 2019 (f.d.22), cheltuielile de transport în sumă de 254,80 lei conform biletelor de autobuz (14 călătorii a câte 18,20 lei fiecare) (f.d.6-20), în total cheltuieli suportate în sumă de 7102,50 de lei, cheltuieli care încadrează în prevederile art. 82, art. 90 din Codul de procedură civilă.

La acest capitol instanța de apel a ținut să menționeze că, în suma cheltuielilor judiciare, la recuperarea cărora pretinde intimata Elena Spătaru sunt incluse cheltuieli, suportate pentru asistența juridică acordată în sumă de 2500 de lei. (f.d. 26)

A mai conchis instanța de apel că, pornind de la prevederile art. 94 alin. (1), art. 96 alin.(1), (1¹) din Codul de procedură civilă, în coroborare cu probele prezentate de intimata în confirmarea cheltuielilor judiciare suportate în cadrul judecării cauzei civile la acțiunea depusă de Spătaru Elena împotriva Elenei Danilenco cu privire la încasarea sumei și cererea reconvențională depusă de Elena Danilenco și Nicolae Buzdugan împotriva Eleneo Spătaru cu privire la valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea sumei, a considerat că, prima instanță întemeiat a încasat de la Elena Danilenco în beneficiul Elenei Spataru cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauză în sumă de 7102,50 de lei.

La 25 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov a declarat recurs împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, solicitînd casarea integrală a hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătoria Cahul, sediul central și a deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, cu emiterea unei noi decizii prin care să se dispună respingerea integrală a acțiunii formulate de către Elena Spătaru împotriva Elenei Danilenco ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 martie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 19 martie 2021 (f.d.97) însă, la actele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirmat recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Cahul a fost înregistrat la 27 mai 2021, fiind expediat prin poștă la 25 mai 2021 (f.d.100;103), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 22 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatei copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, intimata nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Elena Danilenco, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru